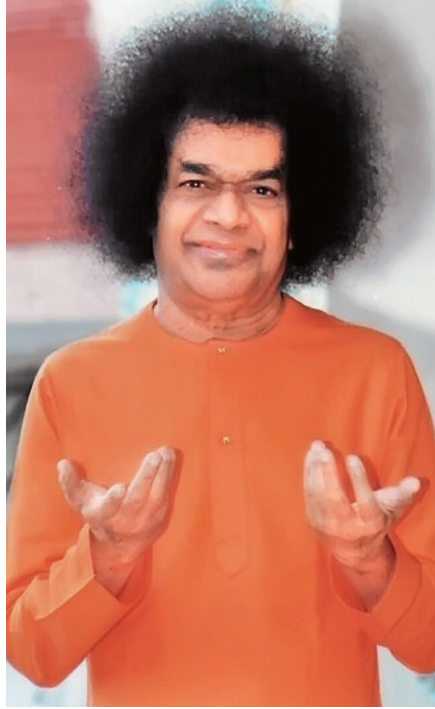

તમારે તમારા હૃદયને પ્રશાંતિ નિલયમ બનાવવાનું છે

બાબાએ સાંજે જે વ્યાખ્યાનો આપ્યાં, તેમાં એમણે સ્વાર્પણ પર ભાર મૂક્યો, જેથી આપણી પ્રવૃત્તિ સાર્થક બને અને આનંદદાયી નીવડે. માણસે હંમેશાં પોતાની દિવ્યતાનો ખ્યાલ રાખવો જોઈએ. જે માણસ જાણે છે કે પોતે દિવ્યતેજનો સ્ફુલિંગ છે તેને કદી પણ ભય અકળાવતો નથી...

તમારે અન્યની સેવા કરવી જોઈએ, જ્યાં સુધી અન્યને શાંતિ મળતી નથી, ત્યાં સુધી તમને શાંતિ મળવાની નથી. તમારે તો પ્રત્યેક ઘરને, પ્રત્યેક હૃદયને અને તમારા હૃદયને પણ પ્રશાંતિ નિલયમ બનાવવાનું છે. અભિમાન છોડીને, નિરાશાને ફંગોળીને કામ કરો. જે લોકો ભલા છે અને સ્વાર્થરહિત છે તે બધાનો સહકાર મેળવો. જે માણસ પ્રભુની પ્રાપ્તિને માર્ગે જતો હોય, પછી તે પ્રભુને ગમે તે નામે પિછાનતો હોય અને પ્રભુના ગમે તે સ્વરૂપને ભજતો હોય તો તેની જોડે જીવંત સંપર્ક રાખો અને એને પ્રભુ પાસે પહોંચાડી એને પ્રતીતિ કરાવો કે બધાં નામ રૂપ એક જ પ્રભુનાં છે. બાબાના આશીર્વાદ લઈને, બાબાની વાણીના એમના ક્ષણોમાં ગુંજનથી પરિતૃપ્ત બનીને એ લોકો પાછા પોતપોતાને સ્થાનકે ગયા. એ વાણી હતી: “સંગઠિત અને હિંમતવાન જૂથના સભ્ય તરીકે આગેકૂચ કરો, જે પરમાત્મા પ્રત્યેકના હૃદયમાં વસેલો છે, તેની સાચા ભક્તિભાવથી પૂજા કરીને, જીવનને સાર્થક કરો.”

૨૨, ૨૩ અને ૨૪ મી એપ્રિલે લાખો લાકોએ મદ્રાસમાં પ્રશાંતિ નિલયમ વિદ્વાન મહાસભાનું અધિવેશન ભરાયેલું ત્યારે બાબાના અને અન્ય મહાપંડિતોનાં વ્યાખ્યાનો સાંભળ્યાં. ડો.વી.કે ગોકાકે બાબાને જગત ઉદ્ધારક તરીકે અને દુનિયાના પ્રત્યેક માનવીને ઈશ્વરને માર્ગે ચઢાવનાર દયાના અવતાર સમા જગતના તારણહાર તરીકે ઓળખાવ્યા, એમણે કહ્યું, જગતે સ્થૂલ અને સૂક્ષ્મ, આત્મા તથા દેહના મૂળભૂત ઐક્યની અવગણના કરી છે. એ એમ માને છે, કે આ ઈન્દ્રિયગ્રાહ્ય જે સ્થૂલ તત્ત્વ છે તે જ સર્વસ્વ છે, એનાથી ચડિયાતું કશું જ નથી. સાચી પ્રગતિ ત્યારે જ થઈ શકે, જ્યારે માનવ સ્વત્વની ખોજ કરે. એ માહિતી મેળવવાનો, બાહ્ય જગતની વધુ જાણકારી મેળવવાનો પ્રયત્ન ન કરે, પરન્તુ ભૂલો કરીને, માયાના આવરણને દૂર કરીને પોતાના સત્ય સ્વરૂપને પિછાને. ૨૫ મીએ ભારત સરકારના રક્ષા મંત્રાલયના વૈજ્ઞાનિક સલાહકાર ડો.એસ. ભગવંતમે પ્રવચન આપ્યું. એમણે કહ્યું, “ભગવાન સત્ય સાઈબાબા જોડે એક જ મંચ પર બેસવાનું નિમંત્રણ મળે એ જિંદગીનો એક અપૂર્વ લહાવો છે. બાબાએ વિજ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં પણ મને

અત્યંત મૂંઝવણમાં મૂકી દીધો છે. વર્ષો પહેલાં જ્યારે મારે એમની જોડે પ્રથમ ચક્રમક ઝરી ત્યારે એમણે મને કહેલું, “ તમને વિજ્ઞાનીઓને ઈશ્વરમાં શ્રદ્ધા નથી ખરું ને? તમને આપણા પ્રાચીન ધર્મ ગ્રંથો છે તેમાં જરા જેટલીયે શ્રદ્ધા છે ખરી? દાખલા તરીકે ભગવત ગીતા જ લો. તમે એને શ્રદ્ધાપૂર્વક વાંચી છે ખરી?” એમના આ વચનથી મારા અભિમાનને ધક્કો વાગ્યો. અમારી વિજ્ઞાનીઓના કુળની ધર્મભાવના સાબિત કરવા મેં એમનને ઓપનહેમરે જ્યારે પરમાણુબૉબ ફોડવાનો પ્રથમ અખતરો કર્યો ત્યારે જે શબ્દો ઉચ્ચાર્યા હતા, તે જણાવ્યા. ભગવતગીતામાંથી દિવિ સૂર્યસહસ્રસ્ય એ શબ્દોનો ઉદ્ગાર એમના મુખમાંથી સહજ રીતે નીકળી ગયો. મેં એમને કહ્યું કે વિજ્ઞાનીઓમાં જે સાચા પંડિતો છે, તેમને આપણા પ્રાચીન ગ્રંથો, ઉપનિષદ અને ભગવતગીતાના ઉચ્ચતર જ્ઞાનની મહત્તાની ખબર છે. એમણે મને પૂછ્યું કે તમારે ભગવત ગીતા જોઈએ છે?

અમે બધા એમની આસપાસ ચિત્રાવતી નદીના કિનારે બેઠા હતા. એમણે તે પછી રેતીના કેટલાક કણો એમના હાથમાં લીધા અને એ રેતીકણો ગીતાના પુસ્તકમાં ફેરવાઈ ગયા. એમણે મને એ ગીતા આપી. મેં એ પુસ્તકમાં છાપખાનાનું નામ ક્યાંય હતું કે નહિ તે જોયું. પણ એમાં છાપખાનાનું ક્યાંય નામ નહોતું. આ તો ભૌતિક વિજ્ઞાન કે જે મારી વિદ્યા છે, તેની સચ્ચાઈને પડકારનારો બનાવ છે. એમણે મારી સમક્ષ સોય, ચપ્પુ, પાટો વગેરે ઓપરેશન માટેનાં ઓજારો ઉત્પન્ન કર્યા અને ઓપરેશન કર્યું. હું તો આ જોઈને સઘળું ભાન ભૂલી ગયો હતો.”

ગોકાકે કહ્યું કે બાબાએ ભૌતિક વિજ્ઞાનના અને રસાયણ શાસ્ત્રના બધા નિયમોને તોડ્યા છે, ના. એમણે નિયમોનો ભંગ કર્યો નથી. તેઓ નિયમોની પેલે પાર ગયા છે. તેઓ સ્થળ કાળની સીમાથી પર છે. એઓ દિવ્ય છે. તેઓ સ્વયં એક મહાન ચમત્કાર છે. આ ગૂંચવણમાંથી બહાર આવવાનો આ મારે માટે સૌથી સલામત માર્ગ છે. અમે વિજ્ઞાનીઓ ખૂબ નમ્ર હોઈએ છીએ. જ્યારે જ્યારે અમે જે જાણતા હોઈએ તેમાં અમે કશો ઉમેરો કરીએ ત્યારે અમને લાગે છે કે હજી તો ઘણું જાણવાનું બાકી છે, જ્ઞાનમાં વધારો એ અજ્ઞાનના ક્ષેત્રના વિસ્તારનું બીજું નામ છે. હું જ્યારે આ બોલી રહ્યો છું, ત્યારે માનવસર્જિત યંત્ર લાખો માર્શલ દૂર એવા ચન્દ્રમાં ૧૮ ઈંચ લાંબો અને ૮ ઈંચ ઊંડો ખાડો ખોદી રહ્યું છે. આપણે જાણીએ છીએ કે જાણકારી મેળવી શકાય, પણ પ્રજ્ઞા? એ તો બાબા પાસે જ મેળવવી પડે. ભગવાન આપણા નિકટતમ સ્વજન છે, શાશ્વત સંદેશ માટે એની તરફ વળો, એ જ આપણા એક માત્ર તારણહાર છે.

ત્રણ દિવસ દરમિયાન બાબાએ સાંજે જે વ્યાખ્યાનો આપ્યાં, તેમાં એમણે સ્વાર્પણ પર ભાર મૂક્યો, જેથી આપણી પ્રવૃત્તિ સાર્થક બને અને આનંદદાયી નીવડે. માણસે હંમેશાં પોતાની દિવ્યતાનો ખ્યાલ રાખવો જોઈએ. જે માણસ જાણે છે કે પોતે દિવ્યતેજનો સ્ફુલિંગ છે તેને કદી પણ ભય અકળાવતો નથી. મદ્રાસથી બાબા નીલગીરી પર્વતમાં ગયા, ત્યાંથી અરબી સમુદ્રના કાંઠે કાલિકટ શહેરમાં ગયા. ત્યાંથી યા તથા કોફીના બગીચાઓ માટે જાણીતી અન્નામલાઈ ટેકરીઓમાં ગયા.